

[Korsgaard.]

efter ved Fremlæggelsen af Tillægsbevillingslovforslaget at have forhøjet den Sum, man ventet at faa ud af Formue- og Indkomstbeskatningen, med et særdeles betydeligt Beløb — jeg tror, det var 7 Mill. Kr. —, yderligere forhøjer Beløbet med paa Indkomstskatten 1½ Mill. Kr. og paa Formueskatten 500 000 Kr.

Det vil maaske erindres af nogle, at jeg ved forskellige Lejligheder har givet Udtryk for, at jeg tror, den Opstilling, der foreligger fra Finansministeren, naar man sammenholder Tillægsbevillingslov og Finanslov, vil vise sig at være præget af større Pessimisme, end man har Lov til at anvende den saadan Opstilling. Jeg har aldeles ikke tænkt mig Muligheden af, at Finansministeriet var saa langt fra det rigtige Beløb med Hensyn til, hvad Indkomst- og Formueskatten vilde give, som det altsaa nu gennem dette Ændringsforslag viser sig, at man i Virkeligheden var. Finansudvalgets Medlemmer i hvert Fald ved efter en Opstilling, de har modtaget, at Tillægsbevillingsloven, som den nu kommer til at foreligge, naar dette bliver vedtaget, saa omtrent vil hvile i sig selv. Der vil talmæssigt være et Underskud paa omkring ½ Mil. Kr. Paa selve Finansloven er der et Overskud paa vist 1,3 Mill. Kr., og tilbage bliver der altsaa et Overskud paa rundt regnet 800 000 Kr. Men sammenholder man saa dette med, at Statsregnskabet for sidste Aar gik ud med et bevilget Overskud paa 2,9 Mill. Kr., eller at Finanslov og Tillægsbevillingslov, som de vedtoges i Fjor, viste et Overskud paa 2,9 Mill. Kr., medens det faktiske Overskud blev paa 18 Mill. Kr., saa vil man forstaa, der er god Grund til at skønne, at den Opstilling, der ligger for os, behøver ingenlunde blot at være nogenlunde rigtig, men at Statsregnskabet højst sandsynligt vil vise sig at blive meget gunstigere, end de Tal her viser.

Men jeg vil i denne Forbindelse — og det er egentlig det eneste, jeg gerne vil opnaa ved denne lille Tale — spørge den højtærede Finansminister, om han har Oplysninger med Hensyn til, hvorledes Forbrugsafgifterne for Marts Maaned stiller sig. Det er muligt, at de er offentliggjort i Statstidende for i Dag. (*Finansministeren* ryster paa Hovedet). Naa, det er de ikke! Men jeg vil dog i hvert Fald være tilbøjelig til at tro, at Finansministeren ved, hvorledes . . . (*Finansministeren* ryster atter paa Hovedet). . . ja, det er meget kedeligt, at Finansministeren ikke ved det. Jeg kunde

næsten fristes til at sige, om det er med Vilje, at Finansministeren ikke ved det, saa at man ikke kan faa Tallet frem nu. Men saa kan jeg i hvert Fald leve videre i Haabet om, at de Tal, Finansministeren har præsenteret os for, vil vise sig at være ganske urigtige, og saa kan jeg fristes til at sige, at saa er jeg næsten helt sikker paa, at *min* Antagelse vil vise sig at være den rigtige. Men foreløbig maa jeg maaske bede den højtærede Finansminister ulejlige sig herop og fortælle, om han dog ikke kan give Oplysninger i saa Henseende, om han ikke har noget som helst Indtryk af, hvorledes det ligger. Marts Maaned er jo dog forbi, og det har ikke været helt sjældent, at man i Statstidende for den 3die eller 4de har kunnet finde Opgørelser for den foregaaende Maaned.

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg kan kun udtale min Glæde og Tak over for det ærede Medlem Hr. Korsgaard, der i Dag, for jeg ved ikke hvilken Gang, staar op her og erklærer, at den Tillægsbevillingslov, der foreligger her, er ikke den rigtige, Slutresultatet vil blive meget bedre. Det takker jeg for, for dette, at man budgetterer saa forsigtigt, efter det ærede Medlems Mening, at man har et Overskud paa maaske 15—18 Mill. Kr., naar Regnskabet foreligger, det maa jo tilbagegive andre Udtalelser ude i Landet om, at vi stærkt nærmer os Fallittens Rand. Jeg har desværre ikke det samme lyse Haab, at Regnskabet vil vise sig saa gunstigt. Vi har taget med her paa denne Tillægsbevillingslov alt, hvad vi mener at kunne regne med, og naar det imellem Forslagets Forelæggelse og anden Behandling nu har været muligt at forhøje Indkomstskattebeløbet med 1½ Mill. Kr., saa skyldes det som oplyst i Bemærkningerne, at der i dette Aar er kommet en usædvanlig Mængde Bøder ind for urigtige Selvangivelser; man har her i København enkelte Eksempler paa, hvorledes Folk har undladt i rette Tid at opgive, hvad de skulde, og har maattet bøde haardt derfor. Det er Aarsagen til denne Indtægtsforøgelse, og jeg synes, at det kun tjener os til Ære, at vi tager alting med i sidste Øjeblik; saaledes at vi ikke her møder med et Forslag om Underskud, naar vi er sikre paa, at det kan holde.

Det ærede Medlem sagde, at naar jeg endnu ikke var i Stand til at oplyse, hvorledes Indtægterne har været i Marts Maaned, saa var han næsten sikker paa, at det var mig, der havde foranlediget, at disse Oplysninger ikke var afgivet. (*Korsgaard:* Nej, saadan sagde jeg ikke!) . . . jo, det sagde det